

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده علوم

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته زیست شناسی سلولی-ملکولی

تعیین خصوصیات و توالی ژنهای Tau از
Glutathione S-transferase در برخی از گیاهان
زراعی و مرتعی

توسط

بابک صفاری

استاد راهنما:

دکتر حسن محبت کار

دکتر ساسان محسن زاده

شهریور ماه ۱۳۸۷

۹۴۸۷ / ۹ / ۲۳

۱۰۷۵۰۶

به نام خدا

تعیین خصوصیات و توالی کلاس Tau از ژنهای گلوتاتیون S-ترانسفراز در برخی از گیاهان
زراعی و مرتعی

به وسیله ی

بابک صفاری

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی
از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

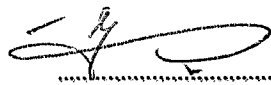
زیست شناسی سلولی-ملکولی

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

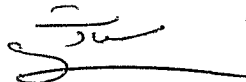
ارزیابی شده توسط کمیته پایان نامه با درجه: عالی

دکتر حسن محبت کار استادیار بخش زیست شناسی (رئیس کمیته).....

دکتر ساسان محسن زاده استاد یار بخش زیست شناسی.....

دکتر مصطفی سعادت استاد بخش زیست شناسی.....

شهریور ماه ۱۳۸۷

سپاسگذاری

اکنون که به یاری خداوند متعال این رساله به پایان رسیده است بر خود لازم می دانم تا از همه عزیزانی که به نحوی با من همکاری کرده اند تشکر و قدر دانی نمایم. از خانواده عزیزم به خاطر همه حمایتها و فداکارهایشان صمیمانه سپاسگذاری می کنم. از اساتید راهنمای دلسوزم جناب آقای دکتر محبت کار و جناب آقای دکتر محسن زاده به دلیل کمکهای بیدرغشان قدر دانی می نمایم. از استاد مشاور این رساله جناب آقای دکتر سعادت تشکر می کنم. از دوستان عزیزم به ویژه آقایان پرتابیان، پاسالاری، کریمی و طیبی سپاسگذارم.

چکیده

تعیین خصوصیات و توالی ژنهای Tau از Glutathione S-transferase در برخی از گیاهان زراعی و مرتعی

به وسیله ی:

بابک صفاری

در گیاهان حیات سلولها مستلزم مدیریت گونه‌های فعال اکسیژن، مواد فیتوشیمیایی درون‌زا و سموم برون‌زایی است که شامل مواد شیمیایی خارجی (گزنوبیوتیکهای) مختلفی می‌شوند که توسط انسان وارد طبیعت شده اند. از سوی دیگر بسیاری از فرآیندهای سلولی تنها در یک بازه باریک از لحاظ پتانسیل احیایی عملکرد بهینه دارند. در این میان گلوتاتیون (GSH) که تری‌پپتیدی متشکل از γ -Glu-Cys-Gly می‌باشد نقش مرکزی را در فرآیندها و واکنشهای سمزدایی و برقراری تعادل احیایی عهده‌دار است. گیاهان دارای چندین آنزیم سم‌زدایی وابسته به گلوتاتیون می‌باشند که مهمترین آنها گلوتاتیون ترانسفرازها (GST) هستند. گلوتاتیون ترانسفرازهای گیاهی به دو صورت محلول (سیتوپلاسمی) و میکروزومی یافت می‌شوند. آنزیمهای محلول شامل کلاسهای Phi، Tau، Zeta، Theta، Lambda، دهیدروآسکوربات ردوکتاز (Dehydroascorbate reductase, DHAR) و تراکلروهیدروکینون دهالوژناز (Tetrachlorohydroquinone dehalogenase, TCHQD) می‌گردند. در این میان دو کلاس Tau و Phi اختصاصی گیاهان هستند. با توجه به توالیهای موجود در بانک جهانی ژن، آغازگرهای مختلفی جهت تکثیر ژنهای GST کلاس Tau در برخی از گیاهان زراعی چون گندم، جو، ذرت و کلزا و نیز بعضی گیاهان مرتعی نظیر سالیکورنیا، هوهوبا، خارشتر، سوندا، سالسولا، Haplophyllum و Matthiola طراحی و پس از استخراج DNA و انجام واکنش PCR، ژنهای گلوتاتیون ترانسفراز کلاس Tau در گیاهان مورد نظر تکثیر و توالی یابی شدند. بررسی توالیهای به دست آمده برای نمونه های گندم، جو، خارشتر و Haplophyllum tuberculatum نشان داد که این توالیها جایگاه جدیدی از ژنهای گلوتاتیون ترانسفراز کلاس Tau در گیاهان نامبرده می‌باشند.

فهرست مطالب

عنوان صفحه

فصل اول : مقدمه

- ۱-۱- کلیات ۱
- ۲-۱- طبقه بندی ۴
- ۳-۱- نام گذاری ۵
- ۴-۱- ساختار ۶
- ۵-۱- عملکرد ۸
- ۶-۱- ساز و کار آنزیمی ۱۰
- ۷-۱- جایگاه سلولی ۱۱
- ۸-۱- میزان بیان ژن ۱۱
- ۹-۱- تکامل ۱۴
- ۱۰-۱- اهداف پروژه ۱۷

فصل دوم: مروری بر تحقیقات گذشته

- ۱-۲- پژوهشهای انجام شده در مورد گلوکوتایون ترانسفرازهای کلاس Theta و Zeta ۱۸
- ۲-۲- گلوکوتایون ترانسفرازهای کلاسهای DHAR و Lambda ۲۰
- ۳-۲- گلوکوتایون ترانسفرازهای کلاسهای Phi و Tau ۲۱

فصل سوم: مواد و روشها

- ۱-۳- تهیه بذر گیاهان زراعی و نمونه گیاهان مرتعی ۲۶

۲۶	۳-۲- آماده سازی و کاشت بذر گیاهان زراعی در گلدانهای مجزای شاهد و تیمار
۲۷	۳-۳- دستگاه ها و وسایل استفاده شده
۲۸	۳-۴- مواد استفاده شده
۲۸	۳-۵- زمان القا تنش و روش آن
۲۸	۳-۶- استخراج DNA
۲۹	۳-۶-۱- مواد استفاده شده
۳۰	۳-۶-۲- روش کار
۳۱	۳-۷- طراحی پرایمر (آغازگر)
۳۲	۳-۸- واکنش PCR
۳۳	۳-۹- الکتروفورز ژل آگارز محصول PCR
۳۴	۳-۱۰- استخراج RNA
۳۵	۳-۱۱- ساخت cDNA
۳۶	۳-۱۲- خالص سازی محصول PCR به کمک ستون
۳۷	۳-۱۳- استفاده از نرم افزارهای بیوانفورماتیک برای تجزیه و تحلیل توالیها

فصل چهارم: نتایج

۳۸	۴-۱- استخراج DNA
۳۸	۴-۲- PCR محصول cDNA با آغازگر اکتین
۳۹	۴-۳- واکنش PCR
۴۰	۴-۴- توالیهای به دست آمده از ژن GstU
۴۲	۴-۵- تجزیه و تحلیل بیوانفورماتیکی توالیهای به دست آمده
۴۲	۴-۵-۱- تایید درستی توالیهای به دست آمده توسط بانکهای اطلاعاتی
	۴-۵-۲- BLAST توالیهای به دست آمده و مقایسه آنها با توالیهای موجود در
۴۵	بانک ژن
	۴-۵-۳- بررسی فیلوژنی توالیهای به دست آمده با سایر گلوکاتیون ترانسفرازهای
۵۲	گیاهی

۴-۵-۴- بررسی توالیپهای حاصل از ترجمه ژنهای یافت شده و مقایسه آنها با سایر توالیپهای
گلوکوتایون ترانسفرازهای کلاس Tau ۵۳
فصل پنجم: بحث

۱-۵- بررسی قطعات ژنی به دست آمده و مقایسه آنها با توالیپهای موجود در
بانک ژن ۵۸
۲-۵- ژن GstU یافت شده در گندمهای نان و خارشتر ۵۹
۳-۵- ژن GstU یافت شده در گیاه جو، رقم کارون ۶۱
۴-۵- ژن GstU یافت شده برای گیاه *Haplophyllum tuberculatum* ۶۳

نتیجه گیری ۶۴
پیشنهادات ۶۵
منابع ۶۶
پیوست ۱ (ژنهای ثبت شده در قسمت GSS بانک جهانی ژن، NCBI) ۷۳
پیوست ۲ (ژنهای ثبت شده در قسمت EST بانک جهانی ژن، NCBI) ۹۷

فهرست جدول ها

عنوان.....	صفحه.....
جدول ۱-۲- تعداد کلاسهای مختلف GST در گیاهان مختلف.....	۲۵.....
جدول ۱-۴- توالیهای به دست آمده از ژن گلوپتایون ترانسفراز کلاس Tau.....	۴۱.....
جدول ۲-۴- توالی های بدست آمده از گیاهان سالیکورنیا، هوهوبا، <i>Haplophyllum</i> <i>Matthiola longipetala</i> و <i>Matthiola flavida, tuberculatum</i>	۴۱.....
جدول ۳-۴- تایید Domain ژنهای GST توسط بانک اطلاعاتی ProDom.....	۴۲.....
جدول ۴-۴- تایید ناحیه N-terminal و شباهت Block موجود در توالی GstU گندم الوند با Block گلوپتایون ترانسفراز کلاس Omega و eEF-1 γ	۴۵.....
جدول ۴-۵- شماره دسترسی GSS و EST و نام توالیهای مربوط به ژنهای GST کلاس Tau گیاهان جو، خارشتر و ارقام مختلف گندم همراه با مشخصات نزدیکترین ژن مشابه موجود در بانک ژن و میزان شباهت محاسبه شده توسط نرم افزار BLAST.....	۵۱.....

فهرست شکلها

عنوان	صفحه
شکل ۱-۱- نامگذاری گلوپتایون ترانسفرازها در گیاهان بر گرفته از سیستم سیستم طبقه بندی گلوپتایون ترانسفرازها در پستانداران.....	۶.....
شکل ۱-۲ ساختار دوم زیر واحدهای GST در پستانداران، گیاهان و باکتریها.....	۸.....
شکل ۱-۳ عملکردهای شناخته شده گلوپتایون ترانسفرازها در گیاهان.....	۱۳.....
شکل ۱-۴- فراوانی نسبی کلاسهای ژنی GST.....	۱۴.....
شکل ۱-۵ الگوی احتمالی divergence در فوق خانواده گلوپتایون ترانسفرازها.....	۱۶.....
شکل ۱-۶ شکل شماتیک نشان دهنده نحوه تکامل تاخوردگی گلوپتایون ترانسفرازها.....	۱۷.....
شکل ۴-۱ الکتروفورز DNA استخراج شده.....	۳۸.....
شکل ۴-۲- محصول cDNA PCR با پرایمر اکتین.....	۳۹.....
شکل ۴-۳- محصول DNA PCR.....	۴۰.....
شکل ۴-۴- تأیید نواحی N-terminal و C-terminal توسط بانک اطلاعاتی PROSITE.....	۴۳.....
شکل ۴-۵- تأیید ناحیه C-terminal توسط بانک اطلاعاتی SMART.....	۴۳.....
شکل ۴-۶- تأیید ناحیه C-terminal و Thioredoxin fold توسط بانک اطلاعاتی CDD.....	۴۴.....
شکل ۴-۷- تأیید نواحی N-terminal و C-terminal توسط بانک اطلاعاتی CDART.....	۴۴.....
شکل ۴-۸- تأیید نواحی N-terminal و C-terminal توسط بانک اطلاعاتی Pfam.....	۴۳.....
شکل ۴-۹- نتیجه BLAST توالی GST گندم الوند به عنوان نمونه در بانک ژن.....	۴۶.....
شکل ۴-۱۰- نتیجه BLAST توالی GST خار شتر در بانک ژن.....	۴۷.....
شکل ۴-۱۱- نتیجه BLAST توالی GST گیاه جو در بانک ژن.....	۴۸.....
شکل ۴-۱۲- همردیفی توالی گلوپتایون ترانسفرازهای گندم و خار شتر و ناحیه اینترونی ۹۹ نوکلئوتیدی.....	۴۹.....

- شکل ۴-۱۳- درخت فیلوژنی انواع گلوکاتایون ترانسفرازهای مختلف گیاهی به همراه توالیهای به دست آمده در این پژوهش به روش Neighbor Joining..... ۵۲
- شکل ۴-۱۴- درخت فیلوژنی انواع گلوکاتایون ترانسفرازهای کلاس Tau گندم با توالیهای به دست آمده مربوط به ارقام مختلف گندم به روش Neighbor Joining..... ۵۳
- شکل ۴-۱۵- همردیفی توالیهای پروتئینی ژنهای گلوکاتایون ترانسفراز یافت شده متعلق به خارشتر، جو و ارقام مختلف گندم..... ۵۴
- شکل ۴-۱۶- همردیفی توالی پروتئینی جو رقم کارون با سه پروتئین GST کلاس Tau جو..... ۵۵
- شکل ۴-۱۷- درخت فیلوژنی گلوکاتایون ترانسفرازهای کلاس Tau جو با توالی پروتئینی قطعه یافت شده برای جو کارون و پروتئین GSTU3 گیاه Neighbor Joining..... ۵۶
- شکل ۴-۱۸- همردیفی قطعه یافت شده برای گیاه *H. tuberculatum* با ژن TaGstU1A..... ۵۷
- شکل ۵-۱- مقایسه درصد identity توالیهای پروتئینی ژنهای گلوکاتایون ترانسفراز Tau گندمهای نان و خارشتر با همدیگر..... ۶۰
- شکل ۵-۲- نمودار مقیاس آنروپی مربوط به توالیهای پروتئینی گندمهای نان و خارشتر..... ۶۱
- شکل ۵-۳- ماتریس identity مربوط به پروتئینهای کلاس Tau جو با ترجمه قطعه یافت شده جو رقم کارون..... ۶۲

فصل اول

مقدمه

۱-۱- کلیات

هم اکنون مشخص شده است که گلوپروتئین ترانسفرازها (GSTs)؛ که پیشتر با نام گلوپروتئین S- ترانسفراز شناخته می‌شدند) نقش کلیدی را در فاز دوم واکنش سم زدایی آنزیمی در درون سلولها ایفا می‌نمایند. از طرفی دیگر پیشرفتهای اخیر و گسترش میزان اطلاعات ما در زمینه ژنومیک و پروتئومیک موجب پیشبرد دانش ما در مورد نحوه ارتباط بین ساختار و عملکرد این فوق خانواده آنزیمی مهم شده است. در صورتی که گلوپروتئین ترانسفرازهای پستانداران بصورت گسترده‌ای مورد مطالعه قرار گرفته و بنابر مقیاسهای مورد توافق طبقه‌بندی شده‌اند تعدادی از کلاسهای این فوق خانواده برای اولین بار در موجودات غیرپستاندار یافت شده و پس از آن در پستانداران شناخته شدند. از سویی دیگر هم اکنون میزان قابل توجهی از ساختارهای کریستالوگرافی شده برای گلوپروتئین ترانسفرازهای موجودات غیرپستاندار به دست آمده که روی هم رفته این امکان را به ما داده است که عملکردهای شناخته نشده این دسته از آنزیمها را که اساساً و در ابتدا جزو کارکردهای گلوپروتئین ترانسفرازهای به شمار نمی‌آمدند را تعیین کنیم.

در گیاهان حیات سلولها مستلزم مدیریت گونه‌های فعال اکسیژن، مواد فیتوشیمیایی درون‌زا و سموم برون‌زایی است که شامل مواد شیمیایی خارجی (گزنوبیوتیکهای) مختلفی می‌شوند که توسط انسان وارد طبیعت شده‌اند. از سویی دیگر بسیاری از فرآیندهای سلولی تنها در یک بازه باریک از لحاظ پتانسیل احیایی عملکرد بهینه دارند. در این میان گلوپروتئین (GSH) که تری‌پپتیدی متشکل از γ -Glu-Cys-Gly می‌باشد نقش مرکزی را در فرآیندها و واکنشهای سمزدایی و برقراری تعادل احیایی عهده‌دار است (Noctor and Foyer, 1998). گیاهان دارای چندین آنزیم سم زدایی وابسته به گلوپروتئین می‌باشند (Dixon et al., 1998) که مهمترین آنها گلوپروتئین ترانسفرازها هستند که به عنوان نمونه مجموعاً یک درصد پروتئینهای محلول برگهای ذرت را تشکیل می‌دهند (Marrs, 1996).

گلوکوتاتیون ترانسفرازها موجب کاتالیز واکنش اتصال هسته دوست شکل احیا گلوکوتاتیون به انواع گوناگون سوبستراهای هیدروفوبیک و الکتروفیلیک که اغلب موادی سمی هستند میگردند. اکثر این سوبستراهای سمی جزو مواد گزنوبیوتیک محسوب می‌شوند. پس از انجام واکنش اتصال یا کونژوگه شدن، محصول فرآیند یا به داخل واکوئل انتقال یافته تا در آنجا از دسترس سلول به دور باشد و یا به محیط بیرون سلولی ترشح می‌گردد.

محصولات واکنش کونژوگه شدن یا در داخل واکوئل‌های سلولهای گیاهی باقی مانده و یا توسط فرآیندی بنام ترشح ذخیره‌ای به آپوپلاست منتقل می‌شوند (Marrs, 1996). علاوه بر این، این آنزیمها کارکردهای متعدد دیگری نیز دارند نظیر واکنشهای تعویضی آروماتیک هسته دوست، واکنش بازگشت‌پذیر میکائیل بر روی آلدهیدها و کتونهای غیر اشباع آلفا و بتا، ایزومریزاسیون، باز کردن حلقه اپوکساید، و در بعضی موارد واکنشهای پراکسیدازی. گلوکوتاتیون ترانسفرازها همراه با گلوکوتاتیون در موجودات هوازی بوجود آمده و در بسیاری از انواع موجودات زنده از جمله باکتریها، قارچها، انگلها، مخمرها، حشرات، پستانداران و گیاهان عالی دیده می‌شوند (Droog, 1997). آنها در تمامی مراحل تکوینی گیاهان دیده شده و در همه بافتهای گیاهی وجود دارند (McGonigle et al., 2000).

گلوکوتاتیون ترانسفرازهای گیاهی عمدتاً در رابطه با نقششان در فرآیند سم زدایی علف‌کشها مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در واکنشهای سم زدایی علف‌کشها گلوکوتاتیون ترانسفرازها همراه با گلایکوزیل ترانسفرازها آنزیمهای اصلی فاز دوم سم زدایی را تشکیل می‌دهند. از آنجا که گلوکوتاتیون ترانسفرازها قابلیت شناسایی سوبستراهای گوناگونی را دارند، گیاهان نسبت به دامنه وسیعی از علف‌کشها مقاومت نشان می‌دهند. علاوه بر این بسیاری از گلوکوتاتیون ترانسفرازها به هورمونهای گیاهی نظیر اکسین و سیتوکینین، و نیز به آلودگی توسط پاتوژنها، تنشهای اکسیداتیو، و نیز به سایر شرایط و تیمارهای مختلف پاسخ می‌گویند. تنشهای اکسیداتیو منجر به تولید پروتئینهای S- تیوله شده توسط گلوکوتاتیون ترانسفرازها می‌گردند، علاوه بر این برخی از ایزوformهای گلوکوتاتیون ترانسفرازها قابلیت اتصال به برخی لیگاندها و در نتیجه انتقال داخل سلولی برخی ترکیبات آگریز و دوگانه دوست را دارا هستند (Listowski et al., 1988). بعضی از گلوکوتاتیون ترانسفرازهای ویژه به آنتوسیانین‌ها متصل شده و موجب نگهداری این مواد در داخل واکوئل‌ها می‌گردند. این آنتوسیانین‌ها سوبستراهای غیرآنزیمی گلوکوتاتیون ترانسفرازها بوده و با گلوکوتاتیون اتصالی برقرار نمی‌کنند. به چنین گلوکوتاتیون ترانسفرازهایی اصطلاحاً لیگاندین و به سوبستراهای آنها «لیگاندهای غیرسوبسترای» اطلاق می‌شود (Mueller et al., 2000). از اینرو عملکردهای گلوکوتاتیون ترانسفرازها را می‌توان بدین ترتیب تقسیم‌بندی نمود:

- ۱- کاتالیز واکنشهای اتصال گلوکوتاتیون با محصولات طبیعی گیاهان و گزنوبیوتیکها
- ۲- دخالت در فرآیند هومئوستازی هورمونها و ۳- کاتالیز واکنشهای انتقالی برخی مواد زیستی که احتیاجی به گلوکوتاتیون ندارد.

اندازه فوق خانواده پروتئینی گلوکاتایون ترانسفرازها بسیار بزرگ است بطوریکه اکثر گونه‌ها ده‌ها ژن GST در کلاسهای مختلف دارند. با توجه به شباهت توالی آمینو اسیدها، سازماندهی ژنی، زیر واحدهای فعال در جایگاه فعال آنزیم یا همان Active Site و خصوصیات بیوشیمیایی و ایمونولوژیکی تاکنون ۸ کلاس GST در پستانداران شناسایی شده‌اند که عبارتند از: Alpha، Mu، Pi، Theta، Sigma، Zeta، Omega و نوع میتوکندریایی یا Kappa. گلوکاتایون ترانسفرازها در گیاهان پس از کشف و مشاهده این آنزیمها در پستانداران یافت شدند. وجود چنین خانواده پروتئینی از آنزیمها در گیاهان نخستین بار در سال ۱۹۷۰ قطعی شد یعنی زمانی که مشاهده شد گلوکاتایون ترانسفرازهای موجود در ذرت موجب اتصال کلرو- S- تریازین آترازین به گلوکاتایون می‌شوند که این خود عاملی برای محافظت گیاه در برابر آسپه‌های ناشی از این علف‌کش بود (Fear and Swanson, 1970). از آن زمان تا کنون عملکردهای متعددی برای این دسته از آنزیمها در گیاهان معرفی شده که در ادامه به آنها اشاره می‌شود. گلوکاتایون ترانسفرازهای گیاهی به دو صورت محلول (سیتوپلاسمی) و میکروزومی یافت می‌شوند. آنزیمهای محلول شامل کلاسهای Phi، Tau، Zeta، Theta، Lambda، دئیدروآسکوربات ردوکتاز (Dehydroascorbate reductase, DHAR) و تتراکلروهیدروکینون دهالوژناز (Tetrachlorohydroquinone dehalogenase, TCHQD) می‌گردند. از سویی دیگر گلوکاتایون ترانسفرازهای میکروزومی که مجزا از فوق خانواده اصلی این آنزیمها می‌باشند موجب راه‌اندازی یکسری واکنشهای وابسته به گلوکاتایون می‌شوند. اینها در واقع جزو اعضای متصل به غشای فوق خانواده پروتئینی MAPEG (membrane-associated proteins in eicosanoid and glutathione metabolism) به حساب می‌آیند. مطالعات فیلوژنتیکی نشان داده‌اند که گلوکاتایون ترانسفرازهای محلول از یک ژن پیش‌ساز اولیه منشأ گرفته‌اند، با این وجود شباهت بین توالی آمینو اسیدهای کلاسهای مختلف معمولاً کمتر از ۲۵ درصد است. این رقم در مورد گلوکاتایون ترانسفرازها متعلق به یک کلاس (شباهت درون کلاسی) به حداقل ۳۰ درصد می‌رسد (Dixon et al., 2002b).

گلوکاتایون ترانسفرازها پروتئینهایی محلول عموماً با وزن ملکولی تقریبی ۵۰ کیلو دالتون هستند که از دو زیر واحد ۲۷-۲۵ کیلو دالتونی تشکیل شده‌اند. این آنزیمها ممکن است به صورت هومودایمر یا هتروداایمر باشند که نوع هتروداایمر آنها محدود به زیر واحدهای متعلق به یک کلاس می‌شود.

۲-۱- طبقه‌بندی

پس از شناسایی اولین ژن GST در گیاهان در سال ۱۹۷۰ (Frear and Swanson, 1970) کلونینگ و توالی‌یابی ژنها و آنزیم‌های GST در گیاهان در دهه ۱۹۸۰ ادامه یافت. ابتدا با توجه به مشاهده شباهت اندک بین توالی‌های اولیه شناسایی شده در گیاهان با آنچه که در انسان یافت شده بود یعنی کلاس‌های Alpha، Mu و Pi تمامی گلوکوتاتیون ترانسفرازهای گیاهی را در یک کلاس با نام کلاس Theta جای می‌دادند اما در سال ۱۹۹۰ با توالی‌یابی‌های انجام شده روی cDNA های گونه‌های مختلف گیاهی مشخص شد که گیاهان دارای چندین ژن مختلف GST می‌باشند. هم‌اکنون تخمین زده می‌شود که به طور متوسط در هر گونه گیاهی بین ۲۵ تا ۶۰ ژن مختلف GST وجود داشته باشد (Yuan et al., 2002). از آنجا که انواع گیاهی با آنچه که در مورد پستانداران یافت شده بود تفاوت‌های اساسی نشان می‌دادند ایجاد یک سیستم طبقه‌بندی جدید شدیداً احساس می‌شد. طبقه‌بندی کنونی که ابتدا توسط Droog (Droog, 1997) مطرح شد و سپس توسط Edwards و همکارانش (Edwards et al., 2000) اصلاح گردید بر پایه سازماندهی ژنی (تعداد و جایگاه اینترون‌ها) شباهت کلی توالی اسید آمینه‌ها، خصوصیات بیوشیمیایی و ایمونولوژیکی و حفظ شدگی برخی زیر واحدهای ویژه واقع در ساختار پروتئین در طی تکامل طراحی شده است. با توجه به این طبقه‌بندی ابتدا سه کلاس مختلف GST در گیاهان با نام‌های نوع I (بعدها کلاس Phi نامیده شد) نوع II (بعدها کلاس Zeta نامیده شد) و نوع III (بعدها کلاس Tau نام گرفت) ایجاد شد کلاس چهارمی بنام نوع IV نیز کمی پس از طبقه‌بندی Droog توسط Dixon و همکارانش در سال ۱۹۹۸ (Dixon et al., 1998) به انواع قبلی اضافه شد که بعداً کلاس Theta نامیده شد (به خاطر شباهتش به کلاس Theta در جانوران). اخیراً (سال ۲۰۰۲) نیز دو کلاس دیگر با نام‌های Lambda و DHAR توسط Dixon و همکارانش به طبقه‌بندی پیشین افزوده شده است (Dixon et al., 2002a).

Phi: کلاس Phi شامل بسیاری از گلوکوتاتیون ترانسفرازهای گیاهی است که دارای فعالیت سمزدایی برای علف‌کشها هستند. ژنهای آنها دارای دو اینترون در جایگاه‌های حفظ شده است. **Tau:** گلوکوتاتیون ترانسفرازهای کلاس Tau قابلیت القا بوسیله اکسینها را دارند و در پاسخ به شرایط نامطلوب خارجی و داخلی از جمله حمله پاتوژنها، آسیب فیزیکی، تیمار با مواد مختلف گزنوبیوتیک، منسومیت با یونهای فلزی سنگین و استرس‌های دمایی و اکسیداتیو دخالت می‌کنند. ژنهای این دسته تنها از یک اینترون تشکیل یافته‌اند.

کلاس‌های Phi و Tau اختصاصی گیاهان بوده و نسبت به سایر کلاسها در گیاهان فراوانترند.

Zeta: کلاس Zeta بوسیله اتیلن و همچنین در هنگام کهولت سلولها، بیان می‌شوند. ژنهای این کلاس ۸ یا ۹ اینترون داشته و مشابه کلاس Zeta در پستانداران است.

Theta: کلاس Theta مشابه کلاس Theta موجود در پستانداران بوده و ژنهای این کلاس از ۶ اینترون تشکیل یافته اند (کلاس Theta پستانداران تنها ۴ اینترون دارد).

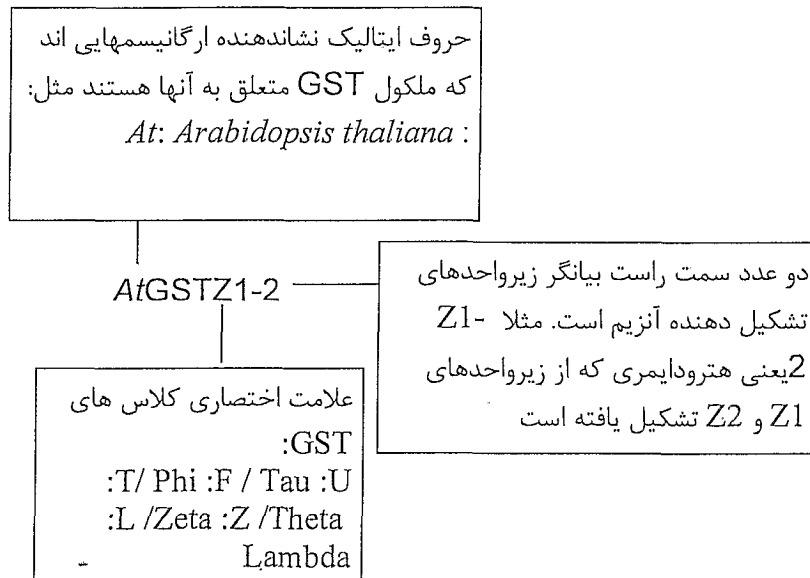
Lambda: تا مدت‌ها تنها شامل دو عضو در *Arabidopsis thaliana* می‌شد ولی مطالعات اولیه نشان داده‌اند گیاهانی چون سویا، ذرت، برنج و گندم نیز دارای نمایندگانی متعلق به این کلاس GST می‌باشند. توالی‌های مطالعه شده در *A. thaliana* نشانگر وجود ۸ اینترون در ژن این کلاس از گلوپتایون ترانسفرازهاست.

DHAR: پروتئین‌های این دسته در *Arabidopsis* و سایر گونه‌های گیاهی وجود دارند ژن DHAR موجود در *Arabidopsis* شامل دو اینترون در جایگاه‌های حفظ شده است.

TCHQD: تا کنون تنها یک ژن متعلق به کلاس TCHQD در ژنوم *A. thaliana* (با شماره دسترسی At1g77290 در بانک ژن) شناسایی شده است. خصوصیات آنزیمی این پروتئین هنوز مورد بررسی قرار نگرفته ولی پیش‌بینی می‌شود دارای ویژگی‌های آنزیم‌های پروکاریوتیک باشد (Edwards and Dixon, 2005).

۱-۳- نامگذاری

امروزه نامگذاری ارائه شده توسط Edwards و همکارانش (Edwards et al., 2000) مورد پذیرش عموم واقع شده است. برای هر ژن یا هر آنزیم نامگذاری بدین ترتیب است که ابتدا دو حرف که با حروف ایتالیک نوشته می‌شود مشخص کننده ارگانیسمی است که ژن یا آنزیم از آن بدست آمده، سپس حروف Gst برای ژنها و GST برای پروتئینها و بعد از آن حرفی که کلاس ژن یا پروتئین را مشخص می‌سازد (F برای Phi، U برای Tau، Z برای Zeta، T برای Theta و L برای Lambda) نوشته می‌شوند، در انتها نیز اعداد نوشته شده بیانگر ترتیب شناسایی ژن‌های هر کلاس در هر گونه است. برای آنزیم‌ها ترکیب زیر واحدها نیز مشخص می‌گردد بدین ترتیب که مثلاً AtGstZ1 و AtGstZ2 نشانگر اولین و دومین ژن کلاس Zeta در گیاه *Arabidopsis* و OsGSTU1-2 بیانگر پروتئین هتروداایمر متشکل از زیرواحدهای Tau1 و Tau2 است (شکل ۱-۱).

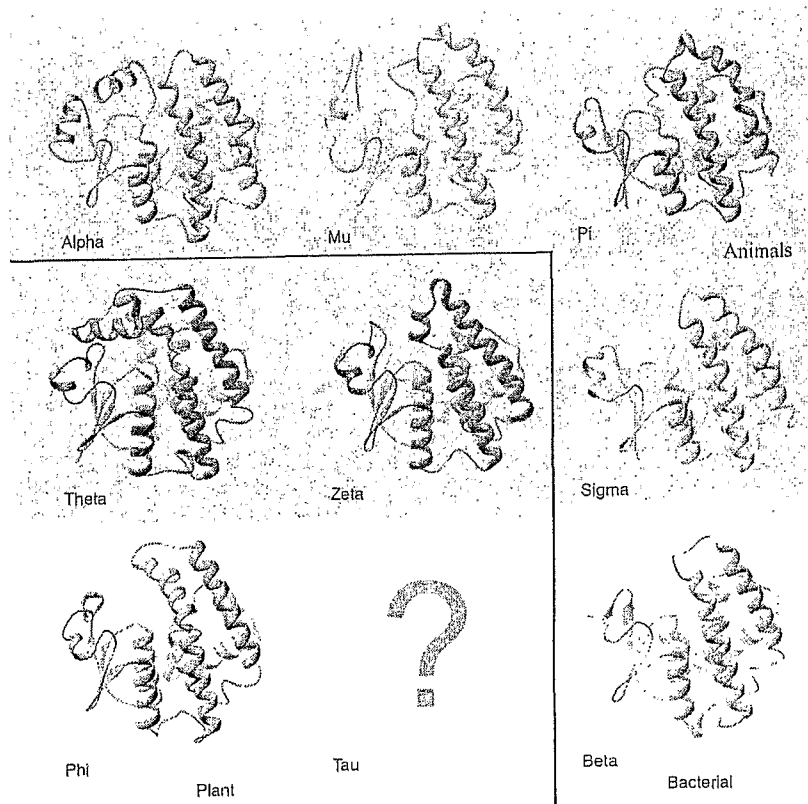
شکل ۱-۱- نامگذاری گلوپتایون ترانسفرازها در گیاهان برگرفته از سیستم طبقه بندی گلوپتایون ترانسفرازها در پستانداران

۴-۱- ساختار

با وجود تنوع زیاد در توالی گلوپتایون ترانسفرازها ساختار کلی این آنزیمها بسیار به هم شباهت دارند (شکل ۲-۱). برخی از مشخصات ساختاری گلوپتایون ترانسفرازها در سایر پروتئینهای وابسته به گلوپتایون نظیر گلوپتاردوکسین نیز دیده می شود که بیانگر نوعی فشار تکاملی جهت حفظ موتیفهای ساختاری دخیل در اتصال به گلوپتایون در جایگاه فعال آنزیمهاست (Dirr et al., 1994; Armstrong, 1997; Sheehan et al., 2001). هر زیر واحد تشکیل دهنده GST دارای یک جایگاه کاتالیتیکی است که به صورت مستقل از زیر واحد دیگر عمل می کند این جایگاه کاتالیتیکی از دو جزء تشکیل یافته، جزء اول جایگاه اختصاصی جهت اتصال گلوپتایون (یا G-Site) بوده و از گروهی از اسید آمینه های به شدت حفظ شده، واقع در ناحیه انتهای N پروتئین تشکیل شده که به دلیل شباهت ساختاری با پروتئین تیوردوکسین به ناحیه thioredoxin fold نیز مشهور است. ناحیه N-terminal از ماریچهای آلفا و صفحات بتا تشکیل شده که ترتیب توپولوژیکی این عناصر معمولا به قرار $\beta\alpha\beta\alpha\beta\alpha$ میباشد یعنی نظیر آنچه که در thioredoxin fold سایر پروتئینهای متصل شونده به گلوپتایون یا سیستمین دیده

می شود. و جزء دوم مکان اتصال سوبسترای هیدروفوبیک (یا H-Site) است که در مقایسه با G-Site از لحاظ ساختاری از تنوع بیشتری برخوردار بوده و از زیرواحدهای واقع در ناحیه انتهایی C پروتئین ایجاد شده است. دامین انتهایی C تماما از ماریپچهای آلفا تشکیل یافته و بنا به نوع گلوپتایون ترانسفراز مورد نظر ۵ الی ۹ ماریپچ آلفا را می توان در ساختار گلوپتایون ترانسفرازهای گوناگون شناسایی کرد. تنوع موجود در این ناحیه باعث می شود که مکان اتصال سوبستراها از انعطاف زیادی برخوردار باشند که این خود قابلیت اتصال آنزیم به سوبستراهای مختلف را افزایش می دهد. بین دو ناحیه هم یک منطقه Linker کوتاه و متغیر، متشکل از ۵ الی ۱۰ اسید آمینه وجود دارد (Frova, 2003)

جایگاه اتصال زیرواحدهای آنزیمهای GST در اکثر کلاسهای گلوپتایون ترانسفرازها بر دو نوع است: ۱) نوع هیدروفوبیک یا ball-and socket (در مورد کلاسهای Pi , Mu, Alpha و Phi) و ۲) نوع هیدروفیلیک (در مورد کلاسهای Beta و Sigma , Theta (Dixon et al, 2002b). به همین خاطر زیر واحدهای متعلق به کلاسهای مختلف قادر به ایجاد دایمر و در نتیجه آنزیم فعال نیستند. همانطور که ذکر شد جایگاههای فعال هر زیر واحد از یکدیگر مستقل اند و از لحاظ تئوریک گلوپتایون ترانسفرازها باید به صورت مونومر نیز دارای عملکرد باشند. با این وجود دلیل اینکه تمامی کلاسهای GST - به غیر از گلوپتایون ترانسفرازهای کلاس Lambda و DHAR در *A. thaliana* که به صورت مونومر عمل می کنند - جهت انجام فعالیت نیازمند ایجاد فرم دایمری هستند هنوز مشخص نشده است (Pemble and Taylor, 1992). شاید این دایمریزاسیون به خاطر افزایش قابلیت GSTها در اتصال به سوبستراهای مختلف باشد.

شکل ۱-۲- ساختار دوم زیر واحدهای GST در پستانداران، گیاهان و باکتریها. هر چند شباهت اندکی بین توالی آمینو اسیدی آنزیمهای کلاسهای مختلف دیده میشود ساختار کلی بین تمامی کلاسها حفظ شده است. برگرفته از (Dixon et al., 2002b).

۱-۵- عملکرد

اولین وظیفه‌ای که برای گلوکوتایون ترانسفرازها در گیاهان در نظر گرفته شد قابلیت آنها در کاتالیز واکنش تولید کونژوگه گزنوبیوتیکها با گلوکوتایون بود (شکل ۳a). این محصول S-ATP- binding گلوکوتایون شده سپس توسط گروهی از ناقلین پروتئینی به نام ناقلین کلاس ABC cassette (AB) وارد واکوئلها می‌شود (Edwards et al., 2000). علی‌رغم وجود این سامانه سم‌زدایی، شواهد چندی نیز وجود دارد که گلوکوتایون ترانسفرازها محصولات طبیعی را نیز متحمل چنین تغییراتی می‌سازند و این مسیر مختص سموم و گزنوبیوتیکها نیست. چنین یافته‌ای با فرض اینکه گلوکوتایون ترانسفرازها اصولاً جهت متابولیسم مواد طبیعی و نه مصنوعی

تکامل یافته‌اند نیز سازگار است ولی اینکه چرا کونژوگه‌های گلوپاتین و مواد طبیعی سلولی به خوبی شناسایی نشده‌اند شاید به دلیل مقادیر اندک این محصولات و یا به علت سرعت بالای تغییر و تبدیل آنها باشد. از جمله این گلوپاتین ترانسفرازهای دخیل در متابولیسم محصولات درونی و طبیعی سلولی می‌توان به محصولات ژنهای Bronze 2 (از GST های کلاس Tau) در ذرت و Ang (متعلق به کلاس Phi) در *Petunia hybrida* اشاره نمود که در فرآیند انتقال رنگدانه‌های مشتق شده از فلاوونوئیدها به واکوئل نقش دارند (Edwards et al., 2000). مطالعات اخیر روشن ساخته‌اند که محصولات ژنهای نامبرده با متصل شدن به مشتقات فلاوونوئیدی سبب پایداری آنها می‌شوند و بر خلاف واکنش معمول گلوپاتین ترانسفرازها در اینجا واکنش اتصال به گلوپاتین انجام نمی‌شود (Mueller et al., 2000). به این کارکرد گلوپاتین ترانسفرازها اصطلاحاً لیگاندین اطلاق می‌شود که در واقع نوعی فعالیت حمل پروتئینی برخی مواد ذخیره ای و همراهی آنها تا مقصد نهاییشان در سلول است (شکل ۳b) (Mueller et al., 2000).

این نظریه که GST ها دارای کارکردهای دیگری به غیر از کاتالیز واکنشهای کونژوگه سازی با گلوپاتین نیز می‌باشند زمانی از پایگاه محکمتری برخوردار می‌شود که بدانیم مطالعات، وجود چندین GST قابل القا توسط تنشها را اثبات نموده‌اند که وظیفه‌شان محافظت از گیاهان در برابر آسیبهای حاصل از مسیره‌های اکسیداتیو سلولی به واسطه فعالیت گلوپاتین پراکسیدازی این آنزیمهاست (Roxas et al., 1997؛ Cummins et al., 1999). برخی از اعضای کلاسهای Tau، Theta و Phi می‌توانند با استفاده از گلوپاتین منجر به کاهش هیدروپراکسیدهای آلی اسیدهای چرب و نوکلئیک اسیدها و تبدیل آنها به مونوهیدروکسی الکلهای مربوطه شوند (شکل ۳c). چنین واکنشی نقش حیاتی در جلوگیری از تجزیه هیدروپراکسیدهای آلی به مشتقات آلدیدی سمی دارد.

پس از مشاهده اینکه بیان یک GST از کلاس Tau ی گیاه گوجه فرنگی در سلول مخمر باعث مهار آپاپتوز القا شده توسط پروتئین Bax می‌شود دخالت پروتئینهای GST در ایجاد تحمل نسبت به تنشهای اکسیداتیو محرز شد. مطالعات بعدی نشان داد که GST ها این کار را از طریق ممانعت از آسیب اکسیداتیو حاصل از آپاپتوز القا شده توسط پروتئین Bax انجام می‌دهند (شکل ۳d) (Kampranis et al., 2000). علاوه بر این، این احتمال نیز وجود دارد که گلوپاتین ترانسفرازها در فرآیند ایجاد تحمل در برابر تنشها توسط "پیام رسانی در سلول" هم دارای نقش باشند (شکل ۳e) زیرا القای بیان ژنهای کد کننده آنزیمهای دخیل در بیوسنتز فلاوونوئیدها در گیاه جعفری توسط نور ماوراء بنفش مستلزم وجود گلوپاتین و بیان نوع خاصی از GST کلاس Tau می‌باشد (Loyall et al., 2000). و در نهایت کارکرد دیگر گلوپاتین ترانسفرازها دخالت در ایزومریزاسیون مالئیل استواسات (maleylacetoacetate) و تبدیل اش به فوماریل استواسات (fumarylacetoacetate) است. این واکنش، مرحله ماقبل